

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/1/2012
Identifikačné číslo spisu:	7010234399
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7010234399.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu VENAS, a. s., Trebišov, so sídlom Ul. 17. novembra č. 1561/29, Trebišov, zastúpeného JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom so sídlom Plynárenská 1, Michalovce, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo 06. augusta 2010, č. 33745/2009-1410, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/19774/2010-40 z 29. septembra 2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/19774/2010-40 zo dňa 29. septembra 2011 p o t v r d z u j e .

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 33745/2009-1410 zo dňa 06.08.2010, ktorým žalovaný ako príslušný správny orgán rozhodujúc o odvolaní žalobcu, proti rozhodnutiu Colného úradu Michalovce, pobočka colného úradu Čierna nad Tisou č. 26249/2009-5311 zo dňa 17.07.2009, ktorým tento rozhodol o vzniku colného dlhu podľa článku 204 ods. 1 písm. b/ colného kódexu nedodržaním podmienky stanovenej pre udelenie zníženej sadzby dovozného cla v dôsledku konečného použitia tovaru - deklarovaného ako repkový olej na technické alebo priemyselné účely, iné ako na výrobu potravín na ľudskú konzumáciu v množstve 181.900 kg, colná hodnota 4.519.949,- Sk (150.034,82 eura) deklarovaná podpoložka Taricovej nomenklatúry 1514111000 podliehajúce dovoznému clu spod colného dohľadu a daňovej povinnosti pri dovoze tovaru podľa § 12 a § 21 ods. 1 písm. g/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov zmenil tak, že prvý odsek výrokovej časti písomného rozhodnutia vypustil a nahradil ho nasledujúcim textom:

„o vzniku colného dlhu podľa článku 204 ods. 1 písm. b/ colného kódexu nedodržaním podmienky stanovenej pre udelenie zníženej sadzby dovozného cla v dôsledku konečného použitia tovaru -

deklarovaného ako repkový olej na technické alebo priemyselné účely, iné ako na výrobu potravín na ľudskú konzumáciu v množstve 181.900 kg colná hodnota 4.519.949,- Sk deklarovaná položka tarifovej nomenklatúry 1514111000 (ďalej len “predmetný tovar“) a o vzniku daňovej povinnosti pri dovoze tovaru podľa § 12 a 21 ods. 1 písm. g/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, ktorá vzniká v prípade vzniku colného dlhu pri dovoze tovaru“.

Ostatné časti napadnutého rozhodnutia Colného úradu Michalovce č. 26249/2009-5311 zo dňa 17.07.2009 ostávajú bezo zmeny a Colné riaditeľstvo SR ich potvrdzuje.

Krajský súd ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1 OSP) preskúmajúc rozhodnutie žalovaného podľa druhej hlavy V. časti OSP odôvodnil svoj rozsudok tým, že žalobná námietka žalobcu ohľadne tvrdenia, že požadované dokumenty a ich údaje boli predložené colnému úradu včas nemá oporu v spisovom materiáli. Listom zo dňa 18.03.2010 žalobca preposlal Colnému úradu Michalovce potvrdenie spoločnosti MEROCO, a. s., o evidencii zásob, presunoch do výroby a množstve prepracovanom FAME za obdobie november 2008. Išlo o evidenciu kumulatívneho stavu od rôznych dodávateľov za sledované obdobie. Na základe dožiadania colného úradu spoločnosť MEROCO, a. s. listom doručeným žiadanému Colnému úradu v Trnave z 13.03.2009 uviedla, že neposkytla žalobcovi žiadne záruky, ktoré by súviseli s preukazovaním konečnej spotreby nakúpeného repkového oleja formou účtovnej alebo akejkoľvek inej evidencie. Z toho dôvodu jej nevyplyvala žiadna povinnosť z preukázanie konečného použitia predmetného repkového oleja a nenesie v tejto súvislosti žiadnu zodpovednosť. Na ďalšie dožiadanie colného úradu spoločnosť oznámila listom doručeným dňa 09.04.2009, že repkový olej nakúpený od žalobcu bol prijatý na sklad do skladovacej nádrže, kde sa nachádza repkový olej aj od iných dodávateľov a tieto boli zmiešané. Z toho dôvodu je pri výdaji nemožné konkrétnym účtovným dokladom preukázať spotrebu množstva 181,90 ton nakúpeného od žalobcu. Následne spoločnosť MEROCO, a. s. nevie exaktne určiť, ktorá príjemka vyrobeného hotového tovaru (FAME) zodpovedá spotrebe oleja nakúpeného od žalobcu.

Žalobca listom zo dňa 28.05.2009 zaslal colnému úradu vyúčtovanie k povoleniu použiť colný režim konečné použitie č. K53110800007, ktorého prílohou okrem iného bolo aj pôvodné zaslané potvrdenie spoločnosti MEROCO, a. s. o kumulatívnej evidencii oleja za obdobie november 2008. Uvedený list bol doručený colnému úradu dňa 04.06.2009. Žalobca bol povinný do 30 dní odo dňa pridelenia predpísanej konečnej spotreby najneskôr do konca lehoty stanovenej pre pridelenie konečného použitia predložiť dozornému úradu potvrdenie dokazujúce pridelenie konečnej spotreby. Doba splatnosti povolenia použiť colný režim konečné použitie bola do 31.03.2009. Žalobcom namietané vyúčtovanie zo dňa 28.05.2009 bolo doručené colnému úradu 04.06.2009, teda bolo podané oneskorene, pričom navyše príloha č. 14 k tomuto vyjadreniu je totožným neúplným vyjadrením spoločnosti MEROCO, a. s. o kumulatívnom stave zásob a spracovaní oleja od viacerých dodávateľov. Predložiť potvrdenie s náležitosťami, ktoré sú uvedené v bode 7 prílohy 16a k povoleniu zo dňa 03.11.2008, nebolo možné z dôvodu takého spôsobu uskladnenia oleja nakúpeného od žalobcu, ktorý nedovoľuje sledovať a evidovať pohyb predmetného tovaru, čas a množstvo jeho spracovania oddelene od ostatného oleja. Podľa názoru krajského súdu žalovaný preto správne konštatoval, že žalobca nesplnil povinnosť uloženú v bode 7 prílohy 16a k povoleniu zo dňa 03.11.2008.

Ďalšia námietka žalobcu, že colný úrad je povinný vychádzať z obsahu listiny a skúmať všetky údaje v nej uvedené, podľa názoru krajského súdu nemá v preskúmvanej veci právny význam, pretože spoločnosť MEROCO, a. s. jednoznačne uviedla, že ako spracovateľ tovaru nie je schopná predložiť potvrdenie s obsahom určeným v bode 7 prílohy 16a k povoleniu zo dňa 03.11.2008. Povolenie priložené k listu zo dňa 28.05.2009 je neúplné, pretože z neho nie je možné zistiť, kedy bolo aké množstvo tovaru žalobcu pridelené na konečnú spotrebu.

Takisto krajský súd nepovažoval námietku žalobcu, že v prípade repkového oleja ide o druhovo určenú vec, za právne významnú, pretože žalobca za predpokladu, že mienil využiť výhody colného režimu voľný obeh zo zvýhodneným sadzobným zaobchádzaním bol povinný podmienky určené v povolení dodržiavať, a to bez ohľadu na druh tovaru a zvýšené ťažkosti súvisiace s uskladnením druhovo určeného tovaru.

Z uvedených dôvodov krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu zamietol a s poukazom na § 250k ods. 1 OSP nepriznal neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie z dôvodov § 205 ods. 2 písm. f/ OSP

s tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V odvolaní tvrdil, že všetky potrebné dokumenty colnému úradu predložil riadne a včas.

Žalobca podľa svojho tvrdenia dňa 20.03.2009 doručil na colný úrad list žalobcu zo dňa 13.03.2009, v ktorom uviedol výpisy z evidencií zásob oleja a o množstve prepracovanom na FAME spoločnosťou MEROCO, a. s.. Následne, na základe dožiadania žalobca dňa 04.06.2009 doručil podanie vyúčtovania k povoleniu použiť colný režim, konečné použitie, v ktorom tvrdí, že dodržal podmienky použitia k režimu v bode 16a a opätovne predložil časť listín, ktoré boli už predložené dňa 20.03.2009.

Žalobca mal za to, že správne orgány sú povinné postupovať v správnom konaní v zmysle správneho poriadku a musí sa rešpektovať ustanovenie § 19 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), podľa ktorého podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu a pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil, súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví. I keď je zjavné, že sa nejedná o podanie na začatie konania, z výkladu nie je možné vylúčiť, že rovnaký postup by bol aj pri iných podaniach v rámci správneho konania, napr. aj pri podávaní vyššie uvedeného potvrdenia dokazujúceho pridelenie konečnej spotreby. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca podal včas potvrdenie dokazujúce pridelenie konečnej spotreby, keď ho podal 20.03.2009 a následne ho doplnil podaním zo dňa 28.05.2009, doručeného dňa 04.06.2011. Nakoľko podanie zo dňa 28.05.2009 netreba chápať ako celkom nové podanie doručené oneskorene, tak ako sa to snaží účelovo interpretovať žalovaný, ale jedná sa de facto o spresnenie podania zo dňa 20.03.2009. Na základe uvedeného bol žalobca názoru, že boli splnené podmienky použitia režimu povolenia č. K 53110800007, t. j. všetky požadované doklady boli predložené a sú obsahom listu zo dňa 28.05.2009.

Poukázal ďalej na to, že žalovaný v rámci colného konania, nie je viazaný vo veciach hodnotenia predložených dokladov, údajov a listín striktným formalizmom, ale je povinný vychádzať z obsahu predloženej listiny a nie iba z jej formy, resp. označenia a súčasne je ex offio povinný riadne preskúmať a preveriť všetky predložené listiny a údaje, ktoré sú ich obsahom, na základe čoho je žalobca toho názoru, že už podanie zo dňa 20.03.2009 spĺňalo pri určitom výklade všetky zákonné požiadavky platného podania.

Ďalej žalobca namietal fakt, že repkový olej je vec druhovo určená, ktorú nemožno pri umiestnení do skladu, resp. zásobníka presne individualizovať, teda keď je v sklade 15 tisíc ton oleja, nie je možné po umiestnení 181,9 tony repkového oleja od žalobcu do týchto zásobníkov následne určiť, kde sa fyzicky tovar nachádza.

Vzhľadom na vyššie uvedené nedošlo k žiadnemu porušeniu colných daňových predpisov v dôsledku čoho žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, zmenil rozhodnutie vydané prvostupňovým súdom tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 29.12.2011 k odvolaniu žalobcu uviedol, že zo spisového materiálu je zrejmé, že colný úrad pri posudzovaní danej veci vychádzal zo skutkového stavu v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia. Colný úrad preskúmal dodržanie podmienok povolenia zo dňa 03.11.2008 vrátane jeho prílohy určujúcej podmienky použitia daného colného režimu. Povolenie vydané žalobcovi predstavuje individuálny právny akt účinný nielen voči žalobcovi ako držiteľovi povolenia, ale v určitom rozsahu zaväzuje tiež správny orgán, prípadne iné osoby, ktorých sa môže týkať. Colný úrad tak môže ukladať povinnosti a vyžadovať plnenie uložených alebo určených povinností od účastníka konania, ktoré sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi v ich medziach a v súlade s rozsahom predmetného povolenia. Ak je spôsob alebo forma splnenia príslušnej povinnosti povolenia určená je držiteľ povinný tieto podmienky dodržať a colný orgán je povinný ich dodržiavanie sledovať a vyžadovať.

Dňa 20.03.2009 bol na colný úrad doručený list žalobcu zo dňa 13.03.2009, v ktorom účastník konania uvádza výpis z evidencie zásob oleja o presunoch do výroby a o množstve prepracovanom na FAME právnickou osobou MEROCO, a. s. za mesiac november 2008. Žalobca v liste zo dňa 13.03.2009 zároveň uviedol, že podklady súvisia s povolením zo dňa 03.11.2008. Colný úrad po oboznámení sa s obsahom predmetného listu zistil, že z predložených dokladov nie je možné určiť kedy a v akom množstve bolo predmetnému tovaru uvedenému v povolení zo dňa 03.11.2008 pridelené predpísané konečné použitie. V súlade s povolením zo dňa 03.11.2008 colný úrad vyzval listom zn. 15435/2009-

5311 zo dňa 30.03.2009 právnickú osobu MEROCO na poskytnutie výpisu z evidencie podkladov k obchodným operáciám týkajúcim sa predmetného tovaru. Právnická osoba sa k predmetnej veci vyjadrila dňa listom doručeným na colný úrad dňa 09.04.2009. Žalobca predložil dokumenty, ktoré by podľa neho mali byť posúdené ako potvrdenie (vyúčtovanie) v zmysle bodu 7 prílohy 16a povolenia zo dňa 03.11.2008 až dňa 04.06.2009, kedy bol list účastníka konania zo dňa 28.05.2009 označený ako vyúčtovanie povolenia použiteľný režim konečné použitie K531108000007 s prílohami doručenými colnému úradu. Doba platnosti povolenia na použitie colného režimu konečné použitie zo dňa 03.11.2008 uplynula už dňa 31.03.2009. Žalobca tak jednoznačne nesplnil povinnosť, ktorá mu vyplývala z bodu 7 prílohy 16a povolenia zo dňa 03.11.2008, podľa ktorej bol povinný predložiť potvrdenie dokazujúce povolenie konečnej spotreby v lehote 30 dní odo dňa pridelenia predpísanej konečnej spotreby najneskôr však do konca lehoty stanovenej pre pridelenie konečného použitia. Povolenie zo dňa 03.11.2008 v bode 7 presne určovalo údaje, ktoré malo potvrdenie dokazujúce pridelenie konečnej spotreby obsahovať a ktoré sa mali stať súčasťou žalobcom predloženého vyúčtovania. Z predloženého správneho spisu vyplýva, že colný úrad vyžadoval dodržiavanie podmienok uvedených vo vyššie uvedenom povolení, pričom zistil, že žalobca nedodržiaval jednak lehotu na deklarovanie príslušných skutočností a nesplnil svoju povinnosť dodržať pri uskladnení repkového oleja keď je druhovo určenou vecou také opatrenia, aby colný úrad mohol účinne vykonať jeho kontrolu.

S prihliadnutím na všetky uvádzané fakty a argumenty v tomto vyjadrení v spojení s predloženými dôkaznými prostriedkami a pridriavajúc sa argumentov vyjadrených v predchádzajúcich podaniach žalovaný žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací § 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 221 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP).

Sudy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti z účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako i procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a

postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Podľa čl. 82 ods. 1 Colného kódexu, tovar prepustený do voľného obehu so zníženou alebo nulovou sadzbou cla v dôsledku jeho konečného použitia zostáva pod colným dohľadom. Colný dohľad sa ukončí, ako náhle sa prestanú uplatňovať podmienky pre takéto zníženie alebo ustanovenie nulovej sadzby cla, a to v momente, ak je tovar vyvezený alebo zničený alebo akonáhle je povolené použiť tovar na iné účely, než sú účely uvedené v žiadosti o zníženie alebo o nulovú sadzbu cla a dlžné clo je zaplatené.

Podľa čl. 300 ods. 1 písm. a/ Nariadenia komisie (EHS) č. 2454/93 z 02.07.1993, ktorým sa vykonáva colný kódex v znení zmien a doplnkov, tovar prepustený do voľného obehu so zvýhodneným sadzobným zaobchádzaním alebo pri zníženej alebo nulovej sadzbe cla z dôvodu jeho konečného použitia podlieha colnému dohľadu konečného použitia a zostáva pod colným dohľadom a podlieha dovoznému clu dovtedy, kým mu je prvý raz pridelené predpísané konečné použitie.

Podľa čl. 204 ods. 1 Colného kódexu spoločenstva, colný dlh pri dovoze vzniká:

a/ nesplnením jednej z povinností vyplývajúcej z dotlačného uskladnenia tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, alebo z použitia colného režimu, do ktorého bol prepustený alebo
b/ nedodržaním niektorej podmienky stanovenej na prepustenie tovaru do daného režimu alebo pre udelenie zníženej alebo nulovej sadzby dovozného cla v dôsledku konečného použitia tovaru s výnimkou tovarov, ktoré sú uvedené v čl. 204 pokiaľ sa nezistí, že nedodržanie týchto podmienok nemá podstatný vplyv na správne vykonávanie dočasného uskladnenia alebo daného colného režimu.

Podľa čl. 204 ods. 3 Colného kódexu spoločenstva, dlžníkom je osoba, ktorá má povinnosť plniť povinnosti vyplývajúce z dočasného uskladnenia tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, alebo z použitia colného režimu, do ktorého bol tento prepustený alebo osoba, ktorá má plniť podmienky spojené s prepustením tovaru daného režimu.

Po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že žalobcovi bol ako deklarantovi a zároveň príjemcovi tovaru na základe rozhodnutí vydaných v colnom konaní ev. č. 0531110803638 zo dňa 06.11.2008, ev. č. 0531110803640 zo dňa 06.11.2008 a ev. č. 0531110803733 zo dňa 14.11.2008 prepustený colným úradom do colného režimu voľný obeh so zníženou alebo nulovou sadzbou cla v dôsledku konečného použitia tovar - repkový olej určený na výrobu metilesterol rastlinného oleja. Žalobca ako účastník colného konania zároveň predložil v colnom konaní povolenie na použitie colného režimu z hospodárskym dopadom (colný režim konečné použitie) ev. č. K53110800007 zo dňa 03.11.2008. Predmetný tovar bol žalobcovi prepustený do colného režimu voľný obeh prepustený s podmienkou, že bude podľa bodu 9 povolenia zo dňa 03.11.2008 použitý len na výrobu metilesteru, pričom všeobecný proces výroby bol uvedený v prílohe č. 1 zo dňa 03.11.2008. Súčasťou povolenia vydaného správnym orgánom je príloha 16A, ktorá stanovuje podmienky použitia colného režimu voľný obeh so zvýhodnením sadzobným zaobchádzaním z dôvodu jeho konečného použitia. Podľa bodu 3 tejto prílohy tovar podlieha colnému dohľadu konečného použitia v zmysle čl. 291 ods. 1 vykonávacieho nariadenia. Z bodu 4 vyplýva, že tovar bude uložený až do doby, kým mu bude pridelené predpísané konečné použitie alebo premiestnené inému držiteľovi povolenia v sklade držiteľa povolenia tak, aby colný úrad mohol ľahko a účinne vykonávať kontrolu. Podľa bodu 5 je držiteľ povolenia povinný viesť evidenciu a záznamy tovaru tak, aby bolo možné sledovať tovar podliehajúci colnému dohľadu konečného použitia s doložením dokumentov dokazujúcich pridelenie predpísaného konečného použitia, premiestnenia tovaru druhému držiteľovi povolenia alebo akémukoľvek inému spôsobu nakladania s tovarom, tieto záznamy zároveň uchovávať vo svojej evidencii v zmysle platnej legislatívy. Podľa bodu 7 držiteľ povolenia bol povinný do 30 dní odo dňa pridelenia predpísanej konečnej spotreby najneskôr však do konca lehoty stanovenej pre pridelenie konečného použitia spotreby predložiť dozornému úradu potvrdenie dokazujúce pridelenie konečnej spotreby.

Dňa 20.03.2009 bol na colný úrad doručený list žalobcu zo dňa 13.03.2009, v ktorom uvádza výpis z

evidencie zásob oleja o presunoch do výroby a o množstve prepracovanom na FAME právnickou osobou MEROCO, a. s. za mesiac november 2008. Žalobca v liste zo dňa 13.03.2009 zároveň uviedol, že podklady súvisia s povolením zo dňa 03.11.2008. Colný úrad po oboznámení sa s obsahom predloženého listu zistil, že z predložených dokladov nie je možné určiť kedy a v akom množstve bolo predmetnému tovaru uvedenému v povolení zo dňa 03.11.2008 pridelené predpísané konečné použitie. V súlade s povolením zo dňa 03.11.2008 colný úrad vyzval listom zo dňa 30.03.2009 právnickú osobu MEROCO na poskytnutie výpisu z evidencie podkladov obchodným operáciám týkajúcich sa predmetného tovaru od žalobcu (repkového oleja od žalobcu v celkovom množstve 181,90 ton). Právnická osoba MEROCO sa k predmetnej veci vyjadrila listom doručeným na colný úrad dňa 09.04.2009.

Žalobca predložil dokumenty, ktoré by podľa neho mali byť posúdené ako potvrdenie v zmysle bodu 7 prílohy 16a povolenia zo dňa 03.11.2008 až dňa 04.06.2009, kedy bol list účastníka konania zo dňa 28.05.2009 označený ako „vyúčtovanie k povoleniu použiť colný režim konečné použitie č. K53110800007 s prílohami doručený colnému úradu. Doba platnosti povolenia na použitie colného režimu konečné použitie zn. K53110800007 zo dňa 03.11.2008 uplynula však už dňa 31.03.2009. Žalobca tak jednoznačne nesplnil povinnosť, ktorá mu vyplývala z bodu 7 prílohy 16a. Povolenie zo dňa 03.11.2008 v bode 7 presne určovalo údaje, ktoré malo potvrdenie vyúčtovania dokazujúce pridelenie konečnej spotreby obsahovať, a ktoré tak mali byť súčasťou žalobcom predloženého vyúčtovania.

V konaní bolo zisťovaním u právnickej osoby MEROCO, a. s. zistené, že predmetný tovar od žalobcu bol prijatý na sklad do skladovacej nádrže, kde sa nachádza repkový olej aj od iných dodávateľov. Pri skladovacom procese bolo celkové množstvo predmetného tovaru zmiešané s inými repkovými olejmi. Z uvedeného dôvodu nie je pri výdaji možné konkrétnym účtovným dokladom preukázať spotrebu konkrétneho presne určeného tovaru a následne nie je možné presne určiť, ktorá príjemka hotového výrobku zodpovedá spotrebe repkového oleja od žalobcu. Colný úrad na základe týchto skutočností zistil, že nie je možné konkrétnym účtovným dokladom preukázať kedy a v akom množstve bolo predmetnému tovaru pridelené konečné použitie a tiež nebol uvedený výnos (spotreba predmetného tovaru k množstvu FAME).

Na základe týchto zistení správne orgány ako aj prvostupňový súd zhodne dospeli k názoru, že žalobca svojim postupom porušil právne predpisy a povinnosti, ktoré mu z nich vyplývajú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku krajského súdu po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedených v odvolaní (osobitne k námietke, že potrebné dokumenty boli colnému úradu predložené riadne a včas) dopĺňa nasledovné: Z bodu 7 prílohy 16a povolenia zo dňa 03.11.2008 presne vyplývalo, ktoré údaje malo potvrdenie (vyúčtovanie dokazujúce pridelenie z konečnej spotreby obsahovať a ktoré tak mali byť súčasťou žalobcom predloženého vyúčtovania. Doba platnosti povolenia na použitie colného režimu na konečné použitie zn. K53110800007 zo dňa 03.11.2008 uplynula dňa 31.03.2009. Žalobca predložil doklady stanovené vyššie uvedeným povolením kompletne až dňa 04.06.2009. Z podania zo dňa 20.03.2009, ktorým žalobca odôvodňuje zachovanie lehoty vyplýva, že toto podanie nesplnilo všetky podmienky použitia režimu stanovené v bode 7, 16a predmetného povolenia.

Na základe vyššie uvedených skutočností nie je možné stotožniť sa s odvolacou námietkou žalobcu, keď žiadal, aby podanie zo dňa 20.03.2009 „bolo posúdené podľa jeho skutočného obsahu ,na základe čoho

by bolo možné konštatovať, že žalobca dodržal lehotu stanovenú správnym orgánom“.

Podanie v zmysle § 19 správneho poriadku, na ktoré sa žalobca odvoláva, je procesnoprávnym úkonom a rozumie sa ním prejav vôle adresovaný správnomu orgánu písomnou formou alebo ústne do zápisnice. Subjektom oprávneným urobiť podanie môže byť každý okrem správneho orgánu, ktorý má vo veci konať a rozhodnúť. V správnej teórii sa rozlišuje podanie v užšom zmysle, ktorým sa rozumejú návrhy na začatie konania alebo v širšom zmysle, ktorým sa rozumejú všetky podania procesného charakteru.

V prejednávacom prípade postupoval správny orgán podľa čl. 300 ods. 1 písm. a/ Nariadenia komisie (EHS) č. 2454/93 z 02.07.1993, ktorým sa vydal Colný kódex, podľa ktorého tovar prepustený do voľného obehu pri zníženej alebo nulovej sadzbe cla z dôvodu jeho konečného použitia zostáva pod colným dohľadom až do jeho konečného použitia. Povolenie zo dňa 03.11.2008, v ktorom colný úrad uložil žalobcovi, ktoré podmienky má splniť na uplatnenie colného dokladu podľa čl. 82 ods. 1 Colného kódexu nie je výzvou v zmysle procesných predpisov teda výzvou na odstránenie nedostatkov podania, ako sa domnieva žalobca, ale má jednoznačne hmotnoprávny charakter, z čoho vyplýva, že preukazovanie splnenia vyžadovaných podmienok na uplatnenie výhodnej alebo nulovej sadzby cla je preukazovaním povinnosti vyplývajúcej z hmotnoprávneho predpisu; možnosť aplikácie § 19 správneho poriadku, ktorý upravuje podania procesnoprávneho charakteru, neprichádza do úvahy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, keď krajský súd sa s námietkami vznesenými v žalobe náležite vyporiadal, a stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) doplniac tieto o vypořádanie sa s námietkou žalobcu týkajúcou sa náležitostí podania, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.